

V. R. Shony

Światło do Życia z Sensem i Celem

Imprint:

© 2019 V. R. Shony, 2/967 Meadows Colony, Koottupatha,
Chandranagar PO, Palakkad - 678013, Kerala, India.

Projekt okładki i przygotowanie do druku: Christian Schumacher

Tłumaczył: Tomasz Stańczak

Korekta: Monika O'Connell

Druk: Ebenezer Printpack Pvt. Ltd., Indie

Zdjęcia (wszystkie ze strony www.unsplash.com):

koperta, Wes Hicks; strona 9, Darius Bashar;

strona 10, Ben White; strona 18, Jonathan Rados;

strona 21, Quinao Al; strona 23, Rembrandt, Chrystus i

samarytanka; strona 25, Rembrandt, Trzy krzyże;

strona 26, Thomas van der Vennet; strona 29, Lina Trochez;

strona 31, Ben White; strona 33, Johannes Kettenberger;

strona 36, Elisey Vavulin; strona 37, Ben White;

strona 38, Sarah Noltner; strona 39, James Coleman;

strona 40, Jeremy Yap; strona 41, Aaron Burden;

strona 45, Kaushik Panchal

Kontakt w Polsce: Tomasz Stańczak, Skr. 71, 50-966 Wrocław 9,

Tom@zycietowiecej.com, www.ZycieToWiecej.com

Jeśli nie zaznaczono inaczej, fragmenty Pisma Świętego

pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wydanie trzecie

Wydanie pierwsze 2019

Książka nie jest przeznaczona do sprzedaży.

ISBN:

Menu:

Człowiek w poszukiwaniu

S. 6

Biblia jako źródło prawdy

S. 11

Zobacz Jezusa na krzyżu

S. 22

Zdobądź nowe życie

S. 30

Cudowna przyszłość

S. 44

Parę krótkich słów...

Ta książeczka zrodziła się na podstawie moich życiowych doświadczeń. Życie na ziemi naprawdę jest krótkie i niepewne. Chcę zwrócić Twoją uwagę na kilka bardzo ważnych faktów, abyś je zrozumiał i zastosował w tym życiu.

Któż nie pragnie w zadowoleniu przeżyć tego życia? Każde szczere serce człowieka pragnie życia świadomego celu. Ta książeczka wychodzi naprzeciw temu fundamentalnemu pragnieniu ludzkiej duszy.

Bóg stworzył człowieka z konkretnym planem i celem. Wszechmogący zaplanował, aby to ziemskie życie było tymczasowe, a mieszkanie w niebie – wieczne. Życie ziemskie ma na celu osiągnięcie godności i gromadzenia skarbów dla mieszkania wiecznego w niebie. Jednak człowiek zatracił ten cel, skoncentrował się tylko

na tym świecie i życiu tutaj. Wielu ludzi wciąż żyje w tym stanie i nie widzi z niego drogi wyjścia.

Celem tej książeczki jest zachęcenie czytelnika do obrania takiego kursu życia, który będzie zgodny z wolą Boga. Moją modlitwą jest, aby wszyscy, mężczyźni i kobiety, którzy przeczytają tę

książeczkę, zostali naprowadzeni na cel życia w sensie duchowym. Każdy ma jednak wolność, aby przyjąć albo odrzucić to przesłanie.

Chciałbym wyrazić moją szczerą wdzięczność wobec wszystkich, którzy pomogli mi w przygotowaniu tej publikacji.

Licząc na Twoją współpracę...

Życzę Ci szczęśliwej przyszłości z Wszechmogącym Bogiem...

V. R. Shony

Człowiek w poszu- kiwaniu

Człowiek o imieniu Tomasz

„W życiu piękne są tylko chwile“ – słowa tej popularnej polskiej piosenki dźwięczały w sercu Tomasza. Jego życie było smutne i bezsensowne – czuł, że jest samotny. Często zadawał sobie pytanie: „*chwilowe doznania są cenne, ale jaki jest cel mojego trudnego życia?*“. Jego życie było puste.

Zawsze, gdy rozmyślał, jak już od samego początku wyglądało jego życie, poczucie obojętności – i czasami rozpacz – zalewało jego umysł. Życie to z pewnością było skomplikowane. Trudne dzieciństwo, jego matka dotknięta ciężką chorobą, w wyniku której po kilku latach zmarła, obojętność jego ojca, bieda w domu

i w społeczeństwie lat 80. Zrezygnowany czasami tracił chęć do życia. Dni Tomka ciągnęły się dalej.

My również czasami zadajemy sobie to pytanie: „jaki jest naprawdę cel mojego życia?”.

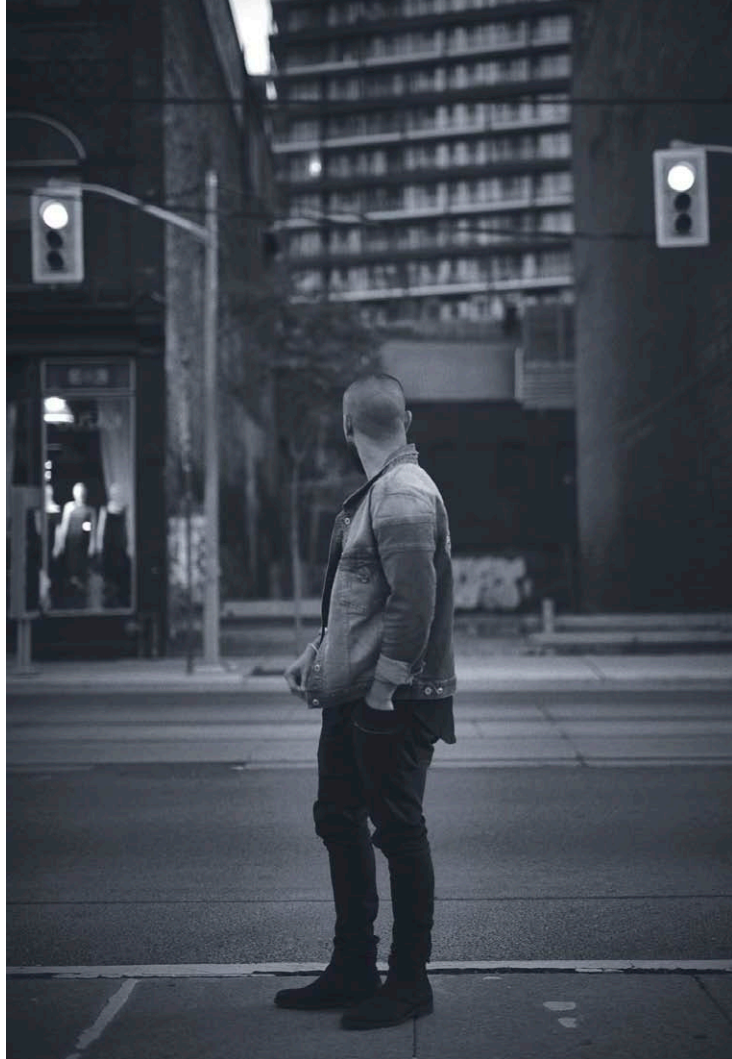
Być może nie jesteś w aż tak trudnej sytuacji jak Tomek. Może żyłeś dość wygodnym życiem do tej chwili, jednakże to pytanie jest ogromnie ważne także dla ciebie.

Jaki jest sens tego życia?

Człowiek jest tylko gościem

Przychodzimy na ten świat i – tak jak goście w hotelu – zatrzymujemy się na chwilę, realizujemy wiele rzeczy i powracamy, gdy wyznaczony czas się zakończy. Inny mi słowy – umieramy i powracamy do prochu. Tak więc skąd przyszliśmy? I dokąd zmierzamy? W biegu życia przepełnionym obowiązkami wielu nie zatrzymuje się, aby zastanowić się nad tymi pytaniami ani też znaleźć na nie odpowiedzi.

Życie może być zbyt trudne dla niektórych ludzi albo względnie wygodne dla innych; niektórzy nie zaznają sprawiedliwości, a inni otrzymują ją, gdy trzeba. Pewnym ludziom żyje się trudno, innym żyje się wygodnie; jedni otrzymują sprawiedliwość, innym jest ona zabrana. Są ludzie, którzy są zupełnie „spisani na straty”, innych zaś świat wynosi jako „ludzi wielkiego sukcesu”. Jednak wszyscy muszą pewnego dnia opuścić ten świat! Śmierć nie rozróżnia pomiędzy wielkimi i małymi, ko-

bietami i mężczyznami – wszyscy są równi względem śmierci. Co to wszystko oznacza?

Czy ci cierpiący mogą mieć nadzieję na lepszą perspektywę życia po śmierci, niż ci, którym żyło się wygodnie? Czy życie po śmierci jest męczarnią dla tych, którym żyło się komfortowo?

Czy ci, którym odmówiono, będą zwycięzcami po śmierci? Wiele pytań, na które brak odpowiedzi.

Jest jednak Ktoś, kto zna odpowiedzi na wszystkie pytania człowieka. Tym Kimś jest Wszechmogący Bóg, który stworzył człowieka. Jest także miejsce, gdzie

wszystkie te odpowiedzi są jasno spisane – Pismo Święte, objawione Słowo Boga. Z pewnością jest możliwe znalezienie jasnych i właściwych odpowiedzi na wszystkie te zadane pytania, jak także doświadczenie Bożego celu w tym krótkim i przemijającym życiu.

Nie miej wątpliwości – przemieni to twoje życie w obfitość szczęścia, pokoju i satysfakcji. Sam autor tej broszury jest tego świadkiem.

Biblia jako źródło prawdy

Skąd pochodzimy? Dokąd zmierzamy?

Pismo Święte mówi

„[...] i wróci się proch do ziemi, tak jak nią był, a duch powróci do Boga, który go dał” (Księga Koheleta 12:7)

„Każde bowiem ciało jak trawa, a cała jego chwała jak kwiat trawy: trawa uschła, a kwiat jej opadł, słowo zaś Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę” (1 Piotra 1:24-25)

Okres życia człowieka rozpoczyna się w momencie, gdy Bóg łaskawie tchnie w niego ducha. Ma to miejsce, gdy jest formowany w brzuchu matki. Jego ciało jest stopniowo formowane ze składników ziemi (prochu). Następuje wzrost – najpierw w brzuchu matki, potem na ziemi, po narodzinach.

Tak jak roślina rośnie i kwitnie, podobnie człowiek rozwija się od nastolatka do młodości, ale gdy przekracza wiek średni, wzrost zatrzymuje się (siła zaczyna opadać), kwiat usycha (piękno blednie) i w końcu usycha trawa (umiera). Człowiek ani żadna inna siła nie ma kontroli nad długością życia.

Pismo Święte mówi:

„Nad duchem człowiek nie ma władzy, aby go powstrzymać, a nad dniem śmierci nie ma mocy” (Księga Koheleta 8:8)

Mówiąc inaczej, nasze ciało jest tylko prochem ziemi. W momencie śmierci idziemy na przód, pozostawiając za sobą jedynie prochy.

Duch człowieka jednak nie przestaje istnieć – powraca do Boga, swojego Stwórcy. Duch człowieka jest skarbnicą, w której zapamiętane są wszystkie uczynki całego życia.

Pismo Święte mówi:

„Lampą Pańską jest duch człowieka: on głębię wnętrza przenika” (Księga Przysłów 20:27)

Pochodzimy od Boga i powracamy do Niego. Nasze ciało jest jedynie naczyniem, które przenosi naszego ducha.

A co po śmierci?

Pismo Święte mówi:

„A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd” (Hebrajczyków 9:27)

Wszyscy po śmierci muszą stanąć przed Bogiem Stwórcy i rozliczyć się za swoje czyny dokonane w czasie ziemskiej wędrówki. Wszystkie ich uczynki (widziane, słyszane, dokonane, przemyślane i wypowiedziane) będą sprawdzane. Wtedy Bóg objawi wszystko, ponieważ oczy Pana widzą wszystkie rzeczy.

Duch człowieka – Boska cząstka mieszkająca w człowieku – jawnie odkryje życie człowieka przed Bogiem.

Sumienie człowieka poświadczy o wszystkich uczynkach. Nikt nie będzie w stanie czegokolwiek ukryć. Tego dnia każdy otrzyma swoją nagrodę według swoich uczynków.

Nagrody będą różne w zależności od uczynków.

Jezus Chrystus w Piśmie Świętym mówi:

„Kto krzywdzi, niech jeszcze krzywdę wyrządzi, i plugawy niech się jeszcze splugawi, a sprawiedliwy niech jeszcze wypełni sprawiedliwość, a święty niechaj się jeszcze uświęci. Oto przyjdę niebawem, a moja zapłata jest ze Mną, by tak każdemu odplacić, jaka jest jego praca“ (Apokalipsa 22:11-12)

Jakie są nagrody?

Pismo Święte mówi:

„Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie“ (Księga Daniela 12:2)

Po zmartwychwstaniu ze śmierci niektórzy otrzymają prawo do życia wiecznego, inni będą skazani na życie

w potępieniu, wiecznej śmierci. Życie wieczne to życie w niebie, w obecności Boga i w pełnej radości.

Tymczasem wieczna śmierć ma miejsce w piekle, jest oddzieleniem od Boga na wieki i skazaniem na niekończący się smutek. Jednak pragnieniem Boga jest, żeby każdy z nas otrzymał życie wieczne.

Pismo Święte mówi:

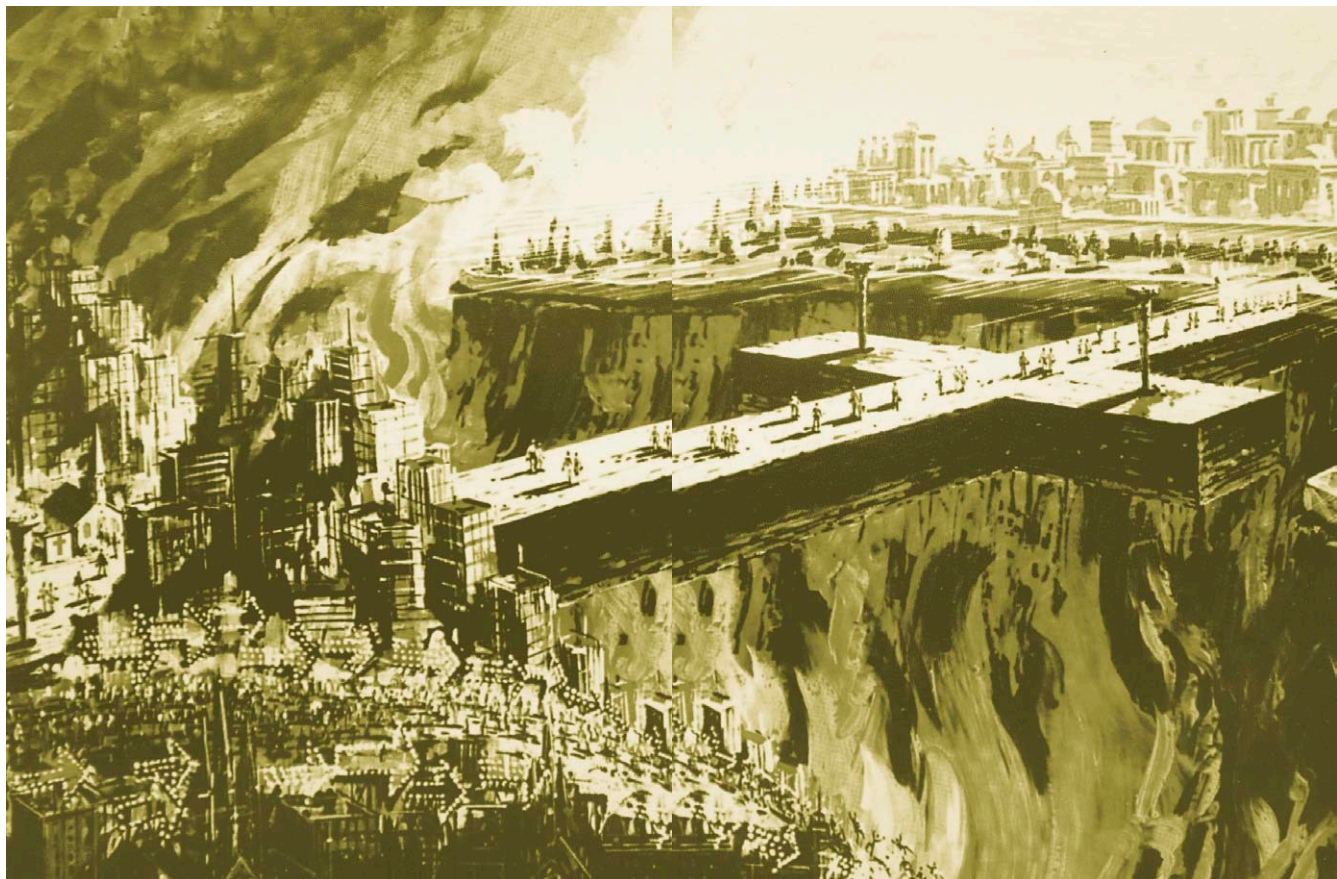
„Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy“ (1 Tymoteusza 2:3-4)

„Powiedz im: Na moje życie! – wyrocznia Pana Boga. Ja nie pragnę śmierci występnego, ale jedynie tego, aby występnym zawrócił ze swej drogi i żył. Zawróćcie, zawróćcie z waszych złych dróg! Czemuż to chcecie zginąć, domu Izraela?“ (Księga Ezechiela 33:11)

„Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia“ (2 Piotra 3:9)

Co jest podstawą do otrzymania nagród?

Z wyżej wymienionych cytatów jasno wynika, że ten, który czyni dobrze lub jest sprawiedliwy, otrzymuje życie wieczne, podczas gdy ten, kto czyni źle lub jest niesprawiedliwy, jest skazany na wieczną śmierć.

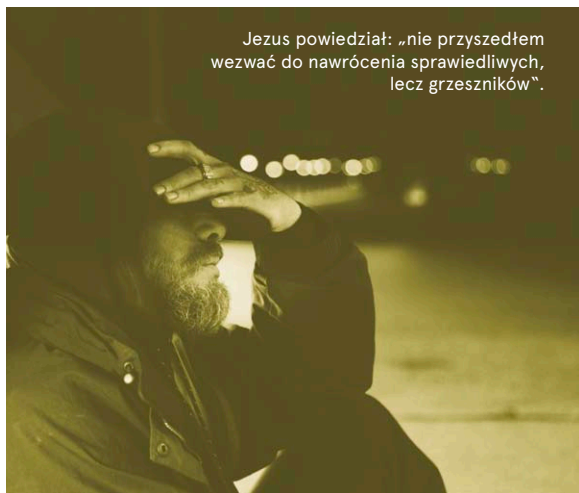
Niebo czy piekło? Ukrzyżowanie Jezusa zmienia wszystko.

Gdy to czytasz, może zadajesz sobie pytanie: „czy jest ktoś taki na ziemi, kto czyni tylko dobrze i jest bezgrzeszny?”. Otóż nie, rzeczywistość nie ma nikogo, kto jest całkowicie sprawiedliwy.

Pismo Święte mówi:

„Bo nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego, który by zawsze postępował dobrze, a nigdy nie zgrzeszył“ (Księga Koheleka 7:20)

„Jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, nawet ani jednego [...], wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej“ (Rzymian 3:10.23)

Dlatego nie ma człowieka, który może sam siebie nazwać „sprawiedliwym” i dlatego niemożliwe jest, by ktokolwiek zasłużył sobie na błogosławieństwa życia wiecznego.

Możesz także pomyśleć: „kto chciałby prowadzić podłe i grzeszne życie?”. Z pewnością większość ludzi pragnie prowadzić dobre życie.

Co prawda niektórzy ludzie stale żyją w grzechu, co znieczula ich sumienia, a także celowo ranią innych, ale my nie jesteśmy stworzeni do czynienia zła, lecz by czynić tylko dobro. Złe postępowanie ludzi jest niesłychanie różnicowane i to eskaluje z każdym dniem.

Dlatego, pomimo pragnień, nie potrafimy żyć dobrym życiem?

Pismo Święte mówi:

„Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać – nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka“ (Rzymian 7:18-20)

Ten fragment pokazuje nam szokującą prawdę, że przeciwnik zwany „grzechem“ mieszka w każdym z nas i skłania nas do czynienia zła. Z tego powodu popełniamy grzechy, których nie chcemy czynić, i stajemy się niesprawiedliwi przed Bogiem. Dlatego też otrzymujemy karę wiecznej śmierci wbrew naszej woli. Och, jakże beznadziejna jest ta rzeczywistość!

Dlaczego Bóg stworzył nas w taki sposób?

Bóg stworzył człowieka bez grzechu, ale człowiek sięgnął na siebie przekleństwo grzechu przez swoje nieposuszeństwo. Pismo Święte mówi:

„Bóg uczynił ludzi prawymi [bez grzechu]“ (Księga Koheleta 7:29)

„Przez jednego człowieka [Adama] grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć“ (Rzymian 5:12)

W ten sposób grzech (trucizna), który wszedł w rodzaj ludzki poprzez Adama, był przekazywany kolejnym pokoleniom aż do naszego. Będzie też przekazywany dalej naszym dzieciom i nadchodzącym pokoleniom. Jakby nie było, nie musisz uczyć nikogo, jak grzeszyć. To jest dziedziczone przy narodzinach i mnożone przez uczynki. Dlatego nikt nie może stać niewinny przed Bogiem.

Historia upadku człowieka w grzech przez zwiedzenie szatana, wroga ludzkości, opisana jest w drugim i trzecim rozdziale Księgi Rodzaju, pierwszej księgi Pisma Świętego, czyli Biblii.

Czy jest droga wyjścia z tej pułapki?

Tak, rzeczywiście, jest droga wybawienia. Kochający Bóg sam przygotował drogę, aby nas zbawić. Według

prawa z powodu naszego nieposuszeństwa zasługujemy na wieczną śmierć, czyli piekło. Jednak Bóg w swym miłosierdziu zdecydował się uwolnić nas od wiecznej śmierci i zaoferować nam życie wieczne, które jest przeznaczone dla usprawiedliwionych. Bóg umożliwił to poprzez zesłanie Jego Syna (Jezusa Chrystusa), podobnego do nas, ludzi na ziemi.

Pismo Święte mówi:

„Tego dokonał Bóg. On to zesłał Syna swego [Jezusa Chrystusa] w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla [usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech, aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas [...]“ (Rzymian 8:3-4)

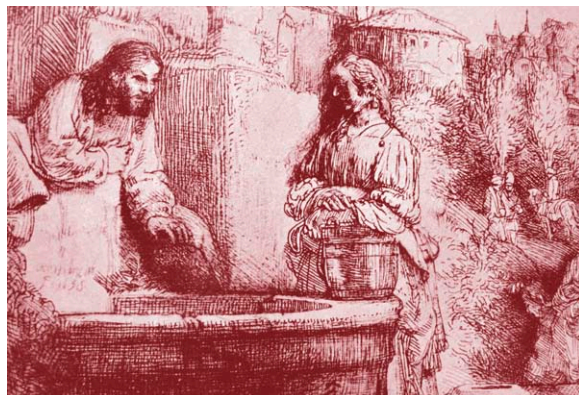
Zobacz Jezusa na krzyżu

Wielkość Jezusa Chrystusa

Jezus Chrystus był nie tylko człowiekiem podobnym do nas, lecz także doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem. Innymi słowy – On był naszym Bogiem Stworzycielem, objawionym w ludzkim ciele.

Jezus Chrystus nie został zrodzony przez ziemskiego ojca – został On ukształtowany przez moc Ducha Bożego w dziewicy, zwanej Marią, która została obdarzona łaską Boga. Jezus, zgodnie z prorocत्वami, urodził się w Betlejem, izraelskim mieście.

Jezus Chrystus podczas swego pobytu na ziemi dokonywał wielu cudów. Zmarłemu przywrócił życie, niewidomemu wzrok, całkowicie uzdrawiał dolegliwości

takie jak: głuchota, kalectwo, paraliż czy trąd, wypędzał demony z opętanych, nakarmił pięć tysięcy ludzi pięcioma chlebami, chodził po morzu, uciszył jego fale, pokonał burzę, pokonał śmierć i zwycięsko zmartwychwstał, a na końcu na oczach swoich uczniów wstąpił do nieba na Górze Oliwnej.

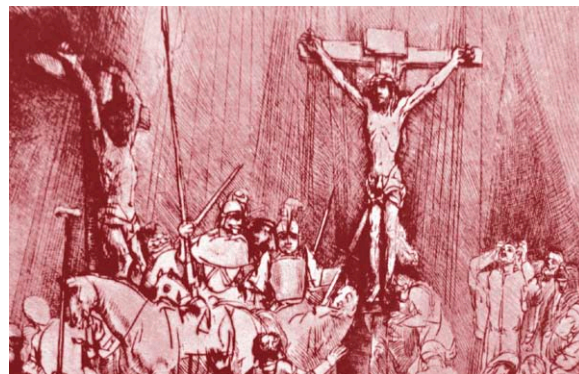
Cuda dokonane przez Jezusa dowodzą, że ma On wszelką władzę nad śmiercią, chorobami, demonami i mocami natury. Jego narodziny, życie, śmierć, zmartwychwstanie i wstąpienie do nieba są potężnymi dowodami na to, że On jest niezrównany, On jest bezgrzeszny, Święty i że jest Wszechmogącym Bogiem.

Historia życia Jezusa Chrystusa jest przedstawiona szczegółowo w czterech księgach Ewangelii w Piśmie Świętym.

Odkupieńcza śmierć Jezusa Chrystusa

Według Bożego prawa Jezus Chrystus jako człowiek zasługiwał na życie wieczne, ponieważ był bez grzechu i był sprawiedliwy. Jednak Jezus Chrystus dał nam prawo do życia wiecznego, a sam wziął na siebie karę wiecznej śmierci i umarł na krzyżu na Golgocie.

Jego bezgrzeszna, drogocenna krew przelała się, aby dać nam życie wieczne. Ponieważ Jezus był Bogiem, który ma życie w sobie, mógł pokonać śmierć – On zmartwychwstał trzeciego dnia i żyje na wieki.

Jego śmierć na krzyżu na Golgocie była ofiarą, która czyni nas sprawiedliwymi, a Jego zmartwychwstanie dokonało się, aby dać nam prawo do życia wiecznego.

Pismo Święte mówi:

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa“ (Ew. Jana 17:3)

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym“ (Rzymian 6:23)

Bóg oferuje dar życia wiecznego za darmo każdemu, kto uwierzy w Jezusa Chrystusa po to, by otrzymać odpuszczenie grzechów. Bóg w swej miłości przygotował dla nas wspaniałą drogę zbawienia poprzez Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Niech Bogu będzie chwała!

Czy Boży plan został spełniony w twoim życiu?

Teraz powróćmy do naszego pierwszego pytania: „*jaki jest naprawdę cel życia?*”

Bóg, nasz Stwórca, gorąco pragnie, aby wszyscy Go poznali, byli Mu posłuszni poprzez Jezusa Chrystusa i przyjęli życie wieczne, które nam oferuje. To jest ostateczny cel życia.

Pismo Święte mówi:

„*To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym*” (Ew. Jana 6:40)

„*Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne*” (Ew. Jana 3:16)

„Ja jestem drogą, prawdą i życiem –
odpowiedział mu Jezus. – Nikt nie przychodzi
do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie”.

Teraz Bóg nie ma ważniejszego planu dla człowieka niż zaufanie Jezusowi Chrystusowi i otrzymanie życia wiecznego.

Nasze życie na ziemi można porównać do podróży. Każda podróż kiedyś się skończy. Podczas tej podróży wszyscy mają możliwość otrzymania klucza, by na końcu wejść do pałacu.

Ta osoba, która wzięła klucz, będzie radować się, gdy będzie wchodzić do tego pałacu, ale ta, która nie wzięła klucza, będzie zrozpaczona, gdy zostanie wyrzucona. Dla nielicznych podróży życia na ziemi jest wygodna, podczas gdy dla innych jest pełna przeszkód. Zarówno wygodę, jak i próby w życiu są krótkotrwałe – najważniejsze jest to, czy ktoś posiada ten klucz.

Drodzy przyjaciele, tym kluczem jest Jezus Chrystus. Próbami w tej podróży są choroby, smutki, straty i cierpienia w tym ziemskim życiu. Tym pałacem, do którego wchodzimy, jest niebo. Czy znalazłeś i przyjąłeś Jezusa Chrystusa, klucz do nieba? Czy otrzymałeś życie wieczne poprzez Jezusa Chrystusa?

Podróż na ziemi jest krótka i może w każdej chwili się skończyć. Jest także życie w pałacu, czyli w niebie, które będzie trwało wiecznie.

Próby, które przechodzimy w tym życiu, są nieporównywalne z błogosławieństwami, które niesie za sobą życie wieczne. Podobnie i wygodę w tym życiu błędną w świetle chwały, jaka na nas czeka w wieczności.

Możesz z bólem serca wybrać zmaganie się w tym życiu, tak jak wspomniany już Tomasz, albo możesz żyć dalej, czerpiąc przyjemności z tego życia. Jednak Bóg, Twój Stwórca, kocha Cię i szuka Cię jak zgubionej owieczki. Głosem pełnym miłości nawołuje Cię do życia wiecznego danego przez Jezusa Chrystusa oraz do niebiańskiego domu. Wybór należy do Ciebie. Czy posłusznie odpowiesz na Jego wołanie dzisiaj? Czy otworzysz swe serce dla Boga?

Pismo Święte mówi:

„Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną“ (Apokalipsa 3:20)

Twoje pochodzenie i wyznanie nie mają znaczenia dla Bożego planu zbawienia. Bóg nie stworzył religii czy specjalnych przywilejów – to wymysł człowieka. Najważniejszym celem jest dostąpienie życia wiecznego po śmierci poprzez zaakceptowanie zbawienia danego przez jedynego, prawdziwego Boga i zapewnionego przez Jezusa Chrystusa.

Jak możemy odziedziczyć życie wieczne?

Pismo Święte mówi:

„Tym zaś, którzy go [Jezusa Chrystusa] przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego“ (Ew. Jana 1:12, Biblia Warszawska)

„Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawienie“ (Rzymian 10:9)

„Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia“ (1 Jana 5:12)

„Nawróćcie się – powiedział do nich Piotr – i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego“ (Dz. Apostolskie 2:38)

Najważniejszym zadaniem w życiu człowieka jest zdobycie życia wiecznego. To jest głównym tematem Pisma Świętego. Powyższe wersety przypominają wielokrotnie, że nie powinniśmy ignorować tej prawdy.

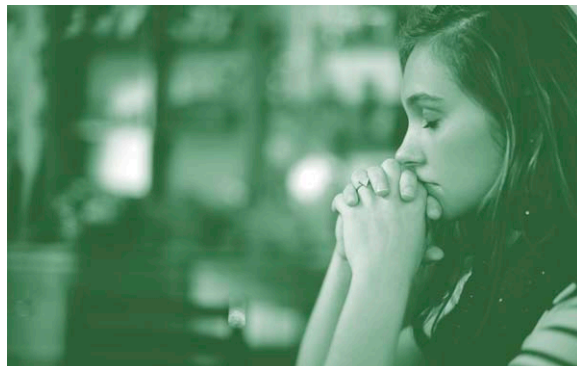

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym“.

Zdo- bądź nowe życie

Cztery kroki do przyjęcia życia wiecznego

1. Uwierz, że śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa stanowią Boży plan zbawienia nas od wiecznego potępienia i uczynienia nas godnymi życia wiecznego.
2. Opamiętaj się i wyznaj wszystkie swoje grzechy, by na zawsze je porzucić.
3. Przyjmij Jezusa Chrystusa jako jedynego Zbawiciela i Pana (Mistrza) swojego życia.
4. Wyznaj z upamiętaniem w sercu przed Bogiem wiarę w Jezusa Chrystusa.

Każdy, kto szczerze i z wiarą postąpi według tych punktów, może otrzymać życie wieczne. Jeżeli teraz decydujesz, że przyjmujesz życie wieczne poprzez Jezusa Chrystusa i chcesz ustanowić wieczną więź z żyjącym Bogiem, proszę, pomódl się słowami tej modlitwy:

Boże, jestem grzesznikiem. Słyszałem, myślałem, wypowiedziałem i uczyniłem wiele złych rzeczy, które nie podobają się Tobie. Zasluguję tylko na wieczną śmierć, karę dla grzeszników.

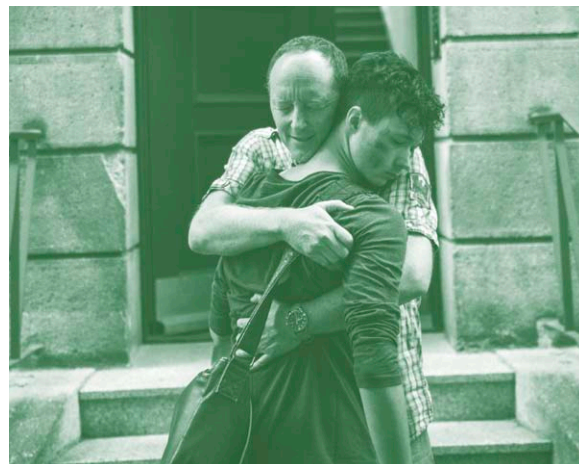
Dziękuję Ci, że posłałeś swojego Syna, Jezusa Chrystusa, na ten świat, aby przebaczyć mi moje grzechy i dać mi życie wieczne. Wierzę z całego serca, że Jezus Chrystus umarł na krzyżu dla mnie i zmartwychwstał.

Przyjmuję Jezusa Chrystusa jako mojego jedynego Pana i Zbawiciela. Odtąd odrzucam grzeszny styl życia i żyję tylko dla Jezusa Chrystusa, mojego Pana. Będę posłuszny Twoim przykazaniom z całego serca. Oddaję się całkowicie Twojej woli. Proszę, wybac mi moje grzechy i zbaw mnie. Amen.

Jeżeli pomodliłeś się szczerze, możesz być pewny, że Bóg przebaczył Ci Twoje grzechy i stałeś się dzieckiem Boga.

Bóg zapewnia Cię w swoim Słowie, że jeżeli dzisiaj byś umarł, będziesz z Nim – stałeś się godnym życia wiecznego.

Gdy ktoś wierzy, wyznaje grzechy i otrzymuje życie wieczne, Bóg natychmiast posyła swego Ducha Świę-

tego do jego serca, aby mieszkał z nim. Życie takiego człowieka jest przepelnione niebiańską radością i pokojem. Pismo Święte nazywa takie osoby „zbawionymi” i „nowonarodzonymi”.

„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę”
(Efezjan 2:8)

„[...] odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa“ (1 Piotra 1:23, Biblia Warszawska)

Ci, którzy są zbawieni, są usprawiedliwieni i święci przed Bogiem. Bóg nazywa ich swoimi dziećmi. Niebo, w którym mieszka Bóg, jest ich dziedzictwem. Ponadto On troszczy się o ich potrzeby niczym ojciec i prowadzi ich przez ziemską podróż.

Pismo Święte mówi:

„A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę“ (Filipian 4:19)

„Wszystkie troski wasze przerzucić na Niego, gdyż Jemu zależy na was“ (1 Piotra 5:7)

Odpowiedzialność zbawionych (nowonarodzonych)

Człowiek zbawiony jest zobowiązany, aby wzrastać w Panu Jezusie Chrystusie i prowadzić swoje życie skupione jedynie na Bogu. Dzięki temu nowonarodzony jest silny i staje się owocny w swoim życiu duchowym, gromadząc sobie w ten sposób skarby w mieszkaniu w niebie.

Pismo Święte mówi:

„Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali ochrzczeni . I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz. Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie“ (Dz. Apostolskie 2:41-42)

„Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie“ (Dz. Apostolskie 5:42)

„Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili“ (Efezjan 2:10)

Słowo Boże przypomina zbawionym osobom o siedmiu zasadach. Bóg pragnie, abyśmy byli im posłuszni, podobali się Mu i byli błogosławieni. Rozważ w modlitwie następujące studium, które zostało dla Ciebie przygotowane.

1. Przyjmij chrzest

Każda zbawiona osoba, która zaufała Jezusowi Chrystusowi, powinna przyjąć chrzest wodny, poprzez który ogłosi swoje posłuszeństwo wobec Jezusa Chrystusa i oddzielenie od świata. Pismo Święte mówi:

„Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony“ (Ew. Marka 16:16)

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni“ (Ew. Mateusza 28:18-20)

Chrzest wodny symbolizuje śmierć, pogrzebanie i zmartwychwstanie. Zanurzenie się w wodzie chrztu reprezentuje śmierć i pogrzeb. Wynurzenie się z wody symbolizuje zmartwychwstanie.

Jest to publiczne obwieszczenie, że nastąpiła duchowa przemiana po tym, jak nowonarodzony uwierzył w Jezusa Chrystusa.

Należy powiedzieć, że kiedy człowiek (który powinien umrzeć z powodu swoich grzechów) uwierzy w śmierć Jezusa Chrystusa na krzyżu na Golgocie, Bóg uznaje, że umarł on razem z Chrystusem. Podobnie jest ze zmartwychwstaniem Jezusa Chrystusa – Bóg uznaje, że osoba ochrzczona także wstała z martwych wraz z Chrystusem. To ma miejsce wewnętrznie, kiedy osoba ta uwierzy, a przy chrzcie ogłasza tę prawdę światu.

Poprzez ten akt chrztu osoba nowonarodzona wyraźnie potwierdza swoją wiarę przed ludźmi i okazuje swoje poddanie, posłuszeństwo Bogu i dobre sumienie.

2. Studiuj Słowo Boże

Studium Słowa Bożego (Świętej Biblii) jest nieuniknioną praktyką każdej zbawionej osoby. To pomaga jej poznać wolę Bożą, prowadzić życie bez pogrążania się w grzechu i trzymać się prawdziwych doktryn. Pismo Święte mówi:

„Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości – aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu” (2 Tymoteusza 3:16-17)

Dziś Bóg przemawia do człowieka poprzez swoje Słowo. To dzięki samemu tylko studium Bożego Słowa człowiek uczy się głębiej zrozumieć Boga i rozróżnić to, co Mu się podoba i nie podoba. Boży Święty Duch, który mieszka w osobie wierzącej, pomaga jej zrozumieć Słowo Boże.

3. Spotykaj się z innymi wierzącymi

Bóg z miłością pragnie, aby każdy wierzący praktykował spotkanie się z innymi wierzącymi – tymi, którzy wie-

rzą w to samo i są oddani Jezusowi – aby mieć z nimi społeczność. Życie we wspólnocie pomaga wierzącym trwać w świętości na świecie przepelnionym grzechem.

Upodobania osoby niewierzącej skupiają się na niewłaściwych i niemoralnych rzeczach, jakie oferuje ten świat, na przykład alkoholizm, paleniu czy oglądaniu niewskazanych filmów. Natomiast osoba zbawiona skupia swoje myślenie na społeczności z innymi wierzącymi, studium Słowa Bożego, modlitwie, uwielbieniu, opowiadaniu ludziom o Jezusie i innych miłych Bogu działaniach.

Każdy zrodzony na nowo został z tego świata wykupiony przez Boga. Grzeszne zachowania już nie pasują do takich osób i też nie będzie im przynosić radości tarżanie się w brudzie tego świata. Taka osoba będzie raczej czerpała radość z przebywania w społeczności z Bożymi dziećmi.

4. Praktykuj łamanie chleba

Łamanie chleba jest sakramentem powierzonym wszystkim, którzy są zbawieni. Pismo Święte nazywa je także „Wieczerzą Pańską” albo „Stołem Pańskim”.

Pismo Święte mówi:

*„W pierwszym dniu po szabacie [niedziela], kiedy zebra-
liśmy się na łamanie chleba
[...]"* (Dz. Apostolskie 20:7)

Łamanie chleba jest obchodzone raz w tygodniu. Zbawione i ochrzczone osoby z wdzięcznością wspominają wtedy cierpienie i śmierć Jezusa Chrystusa, która dokonała się dla ich odkupienia.

Pismo Święte mówi:

*„Ilekcóż bowiem spożywa-
cie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż
przyjdzie“* (1 Koryntian 11:26)

Chleb reprezentuje ciało Jezusa Chrystusa, więc gdy wierzący dzielą się nim, świadczy to o ich jedności w Chrystusie. Podobnie gdy piją z jednego kielicha, który reprezentuje krew Jezusa Chrystusa, ogłaszają, że oni wszyscy zostali odkupieni przez Jego krew.

Łamanie chleba ma być obchodzone aż do momentu, gdy Jezus Chrystus przyjdzie po raz drugi.

5. Poświęć czas na modlitwę

Bóg w swojej miłości pragnie, aby wszystkie Jego dzieci były w ciągłej społeczności z Nim. Modlitwa umożliwia spełnienie tego pragnienia. W modlitwie możemy porozumiewać się bezpośrednio z Bogiem.

Pismo Święte, Biblia mówi:

„Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was“ (1 Tesaloniczan 5:16-18)

Modlitwa zawiera słowa wdzięczności za błogosławieństwa, jakimi Bóg nas obdarzył, oraz oddaje Mu chwałę, wywyższając Jego majestat. Ten akt dziękowania

i oddawania chwały jest uwielbieniem i każda modlitwa zaczyna się od uwielbienia.

Poza uwielbieniem modlitwa zawiera prośby o wstawiennictwo Boga w sprawie naszych potrzeb i potrzeb innych osób.

Pismo Święte mówi:

„O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby

przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganu z dziękczynieniem!“ (Filipian 4:6)

Bez modlitwy nie jest możliwe, aby nowonarodzona osoba żyła zwycięskim życiem na tym świecie. Modlitwa jest absolutnie konieczna w przezwyciężaniu pokus, znoszeniu prób, otrzymywaniu duchowego przewodnictwa i zyskiwaniu Bożej opatrności w tym życiu.

6. Dziel się Dobrą Nowiną

Osoby zbawione są wyznaczone do świadczenia o Panu Jezusie Chrystusie na ziemi. To ich odpowiedzialność, by mówić o tym, jak otrzymały życie wieczne poprzez

odkupieńczą ofiarę Jezusa Chrystusa na krzyżu na Golgocie.

Pismo Święte mówi:

„Ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz. Apostolskie 1:8)

„Głoś naukę [Słowo], nastawaj w porę, nie w porę” (2 Tymoteusza 4:2)

Bóg przykazuje swoim dzieciom, aby głosiły Ewangelię (czyli Dobrą Nowinę) jako konieczny przejaw ich miłości do Boga i innych ludzi. Obejmuje to również nauczanie i pomaganie tym, którzy już uwierzyli w Ewangelię, by prowadzili swoje życie zgodnie z wolą Boga.

7. Czyń dobrze

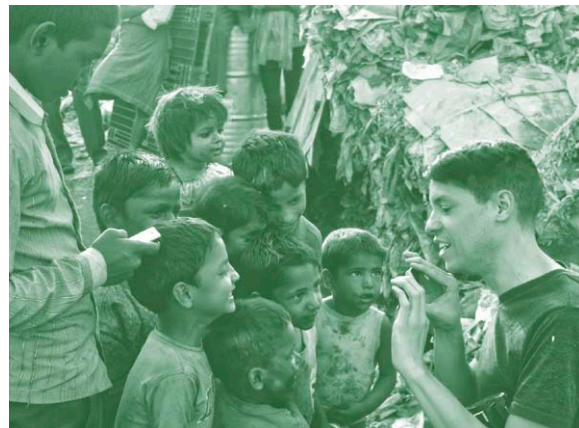
Zbawieni powinni odzwierciedlać charakter niebiańskiego Ojca w ich życiu, ponieważ są Jego dziećmi. Pismo Święte mówi:

„Nie zapominajcie o dobroczynności i wzajemnej więzi, gdyż cieszy się Bóg takimi ofiarami” (Hebrajczyków 13:16)

„W czynieniu dobrze nie ustawajmy, bo gdy pora nadziei, będziemy zbierać plony, o ile w pracy nie ustaniemy. A zatem, dopóki mamy czas, czynmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza naszym braciom w wierze” (Galacjan 6:9-10)

Dobre uczynki powinny być widoczną cechą osoby, która wierzy w Chrystusa. Bóg jest dobry, dlatego też

na tym świecie może żyć tyle różnorodnych istot. Dziecko Boga, na miarę swoich możliwości, powinno pomagać tym, którzy są w potrzebie. Powinno być pocieszycielem w cierpieniu i chorobie. Powinno być wzrokiem dla ślepego, nogami dla chromego i ojcem dla wdowy, sieroty i osób bez środków do życia.

Gdy chodzi o te siedem kluczowych odpowiedzialności, należy pamiętać, że chrzest przyjmuje się raz, a reszta jest realizowana wielokrotnie w ciągu całego życia wierzącego. Trwanie we wspólnocie świętych (Kościele), która wyznaje podobną wiarę i światopogląd, umożliwia praktykowanie tych odpowiedzialności.

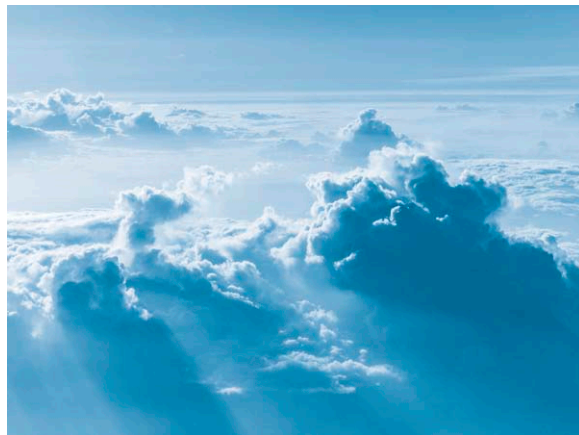
Cu- downa przy- szłość

Nadzieja powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa

Zbawiony człowiek gorliwie oczekuje na powrót Pana Jezusa, swojego Odkupiciela. To jest błogosławiona obietnica, którą Jezus dał swoim uczniom, gdy był na ziemi.

Pismo Święte mówi:

„W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem“ (Ew. Jana 14:2-3)

Boży Duch Święty wielokrotnie przepowiadał przez apostołów, jak będzie wyglądał powrót Jezusa Chrystusa.

Pismo Święte mówi:

„Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, żywi i pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem“ (1 Tesaloniczan 4:16-17)

Gdy Jezus Chrystus wróci, każda zbawiona osoba, która umarła, zostanie wzbudzona z martwych, a wszyscy nadal żyjący zbawieni zostaną przyobleczeni w niebiańskie ciała. Potem zarówno wzbudzeni z martwych, jak i żyjący zostaną razem wzięci na obłoki, by spotkać się z Panem. Pismo Święte upewnia nas, że to wydarzy się w mgnieniu oka.

Znaki przyjścia Jezusa Chrystusa

Najwcześniejsze proroctwo odnoszące się do pierwszego przyjścia Pana Jezusa Chrystusa na ziemię, w celu zbawienia ludzkości, zostało przepowiedziane około 4000 lat przed tym wydarzeniem. W miarę upływu czasu Bóg przez proroków stopniowo ujawniał coraz więcej na temat przyjścia Jezusa – mówił o miejscu Jego narodzin, Jego plemienu, imieniu, śmierci, zmartwych-

wstaniu i wiele więcej. Pismo Święte opisuje to wszystko w szczegółach.

Ponad 2000 lat temu, gdy nastał właściwy czas, Jezus Chrystus przyszedł na ziemię, wypełniając wszystkie te proroctwa.

W Piśmie Świętym jest również mnóstwo proroctw o drugim przyjściu Pana Jezusa Chrystusa, które będzie miało na celu zgromadzenie wierzących blisko Niego.

Wiele z tych proroctw już się wypełniło. Są proroctwa, które wypełniają się nawet teraz. Na przykład Pismo Święte mówi:

„[...] powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. Będą silne trzęsienia ziemi, a miejscami głód i zaraza; ukażą się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie“ (Ew. Łukasza 21:10-11)

„Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy“ (Ew. Łukasza 21:25)

Te znaki są dla nas codziennością – diaboliczne uczynki wojny, głód i straszne choroby, w tym wiele nieuleczalnych. Trzęsienia ziemi są dziś zjawiskiem spotykanym częściej niż kiedykolwiek w historii. Jesteśmy świadkami burzących się oceanów i potężnych fal (dzisiejsze tsunami), które są spowodowane przez trzęsienia ziemi i sztormy.

Wszystkie te wydarzenia przypominają nam o bliższym przyjściu Jezusa Chrystusa. Wyraźnie widać, że w Piśmie Świętym właściwie nie pozostało żadne zna-

czące proroctwo, które się jeszcze nie wypełniło. Żadne z Bożych proroctw nigdy nie pozostanie niewypełnione. Pismo Święte mówi:

„Jeszcze bowiem za krótką, za bardzo krótką chwilę przyjdzie Ten, który ma nadejść, i nie spóźni się“ (Hebrajczyków 10:37)

Każdy, kto jest przygotowany na przyjście Jezusa Chrystusa, nie będzie zawstydzony. Wręcz przeciwnie – to ci, którzy zignorowali Zbawiciela i Jego zbawienie, pokryją się wstydem, gdy On przyjdzie. Niech Bóg pomoże Ci być przygotowanym na przyjście Pana Jezusa Chrystusa. Amen.

Jeżeli chcesz wiedzieć więcej na ten temat, proszę, skontaktuj się z nami przez e-mail podany poniżej. Z wielką radością Ci pomożemy i miło nam będzie usłyszeć, że ta książeczka była dla Ciebie pomocna.

Tomasz Stańczak: zycietowiecej@gmail.com

Tel.: (+48) 606 948 409

Piotr Żądło: pio.zadlo@gmail.com

www.ZycieToWiecej.com